

RECULL DE PREMSA

11/02/2014

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 accesso

PREMSA

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
11/02/14	PERIODISTES PIULADORS / EL PUNT AVUI (GIRONA)	6	1
11/02/14	CUCA MASCORT / DIARI DE GIRONA	7	1
11/02/14	UNAJORNADA DESVELARÀ LOS RETOS DE LAS ELECCIONES AL PARLAMENTO EUROPEO / DIARI DE TARRAGONA	8	1
11/02/14	EL PREMI MILA DE PERIODISME SUMA 17 TRABAJOS, SEIS MÁS QUE EN 2013 / LA MAÑANA DIARIO DE PONENT	9	1
11/02/14	DISSET TREBALLS PER AL PREMI MILÀ DE PERIODISME / SEGRE	10	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
11/02/14	SENTIT HOMENATGE DE GIRONA A LA REGIDORA CUCA MASCORT / EL PUNT AVUI (GIRONA)	12	1
11/02/14	EL GOVERN ANALIZÓ EL SOBERANISMO DE DEENAS DE PERIODISTAS CATALANES / DIARI DE TARRAGONA	13	1
11/02/14	GIRONA ACOMIADA CUCA MASCORT, UNA REGIDORA «LLEIAL I HONESTA» / DIARI DE GIRONA	14	2
11/02/14	EL CINE ESPAÑOL RECIBE AL MENOS 130 MILLONES AL AÑO DE LAS TELES Y EL ESTADO / EL ECONOMISTA	16	1
11/02/14	LA CÁMERA INFILTRADA / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	17	1
11/02/14	L'EXDIRECTOR DEL 'TIMES' SE'N VAA UN 'DIARI' NO LUCRATIU / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	18	1
11/02/14	MOR MARIA ALONSO, LA PERIODISTA MÉS LLEGIDA DE LA GIRONA DE POSTGUERRA / EL PUNT AVUI (GIRONA)	19	1
11/02/14	EL MUNDO, UNA VENTANA A LA INNOVACIÓN / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	20	1
11/02/14	UNA QÜESTIÓ D'ENQUADRAMENT / ARA	21	1
11/02/14	TATIANA / EL PUNT AVUI	22	1
11/02/14	31.000 EUROS PER DOS INFORMES SOBRE LA PLURALITAT DELS MITJANS / EL PUNT AVUI	23	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
11/02/14	350 TREBALLADORS DE TV3 ES MANIFESTEN EL PRIMER DIA DE VAGA / ARA	24	1
11/02/14	STANLEY HUETTE UYS, AZOTE DE LA PRENSA CONTRA EL 'APARTHEID' / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	25	1
11/02/14	Cuca Mascort (1957-2014), ACTIVA PERIODISTA Y POLÍTICA / ABC (EDICION NACIONAL)	26	1
11/02/14	EL GOVERN VA ENCARREGAR INFORMES SOBRE EL TRACTE PERIODÍSTIC DEL PROCÉS CATALÀ / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	27	1
11/02/14	LA GALERIA. Dues dones periodistes / EL PUNT AVUI (GIRONA)	28	1
11/02/14	MECENAS EN PERIODISMO INVESTIGATIVO / EL MUNDO (ED. CATALUNYA)	29	1
11/02/14	LO QUE EL INFORME DE PERIODISTAS ESCONDE / EL MUNDO (ED. CATALUNYA)	30	1
11/02/14	EL GOVERN VA ENCARREGAR DOS INFORMES SOBRE EL TRACTAMENT PERIODÍSTIC / DIARI DE GIRONA	31	1
11/02/14	TELECINCO GUANYA UNA BATALLA LEGAL A PEPE NAVARRO / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	32	1
11/02/14	EL FUNDADOR DE EBAY LANZA EL MEDIO 'THE INTERCEPT' / EL PAIS (EDICION NACIONAL)	33	1
11/02/14	ACORD ENTRE PLANETA JUNIOR I DREAMWORKS / EL PUNT AVUI	34	1
11/02/14	TWITTER CERTIFICA A LA ESPAÑOLA ADTZ PARA SUS SOLUCIONES DE PUBLICIDAD / CINCO DIAS	35	1
11/02/14	DONEN D'ALTA LA DONA DEL PERIODISTA AGREDIDA / SEGRE	36	1

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

LA CRÒNICA

Gemma
BusquetsPeriodistes
piuladors

Es periodistes han fet seu l'eslògan publicitari, la frase zen de Bruce Lee (*Be water, my friend*), que fa vuit anys promocionava una marca de cotxes de gamma alta, amb *Be Twitter, my friend*. Ser periodista i ser actiu a la segona xarxa social després de Facebook són fets indescribibles de la professió, que l'usa com una eina periodística fonamental en les seves rutines diàries. Així ho va manifestar el director de Vilaweb, un dels pioners d'internet i piulador insígnia, Vicent Partal (@vpartal), en el col·loqui sobre com ha canviat Twitter la manera de comunicar dels periodistes; l'acte va obrir ahir al vespre a la Casa de Cultura la Setmana dels Rahola. Partal estava acompanyat dels periodistes (i també piuladors actius) de Catalunya Ràdio Clara Jordan (@clarajordanvila) i Xavier Graset (@xgraset). Moderada per la periodista Clara Sánchez-Castro (@moltclara), la xerrada es pot rastrejar a Twitter a través de l'etiqueta #BeTwitterRahola. Entre altres reflexions i frases piulades en 140 caràcters, Xavier Graset va dir que és un canal on hi ha més emoció, impuls i abraonament i sovint cal pensar abans de piular. Partal hi va afegir que si hi ha algun manual d'estil a Twitter "xiquets, ha de ser el sentit comú". Clara Jordan, en el seu dia a dia, va explicar que Twitter dona idees i és més professional, un adjectiu en què van coincidir tots els assistents en comparació de Facebook. "És el

Clara Sánchez-Castro amb tres piuladors destacats: Vicent Partal, Clara Jordan i Xavier Graset ■ MANEL LLADÓ

pols del país i facilita escoltar la gent", va dir Vicent Partal. En aquest sentit, es va insistir en el fet de seguir perfils –el seguiment és per Graset un concepte molt messiànic– de diferent tarannà. Clara Jordan ho va reblar dient que Twitter no representa tota la societat, ahora que va botzinar la classe política, la qual no sap gestionar Twitter. "Si un polític vol arribar a la gent, ha de dur ell el seu compte". I si a Twitter tothom pot escriure qualsevol cosa, per Partal el periodista s'ha de guanyar "la credibilitat piulada a piulada"; això sí, "es perd en segons".

La darrera activitat pública de **Cuca Mascort**, com a periodista i com a regidora de l'Ajuntament de Girona, va ser la trobada anual dels periodistes gironins, l'acte de lliurament de les Mosques de Sant Narcís del Col·legi de Periodistes que es va celebrar a Sant Pere de Galligans el passat 14 de novembre. Aquell vespre ens va explicar amb molta enteresa la seva malaltia, i que ingressaria just el dia següent a l'Hospital. La Cuca mai faltava a les cites del Col·legi de Periodistes, s'esti-

Narcís GenísPRESIDENT DE LA DEMARCATIÓ DE GIRONA I
VICEDEGÀ DEL COL·LEGI DE PERIODISTES DE
CATALUNYA

CUCA MASCORT

mava la feina de periodista i estava molt integrada al col·lectiu, fins al punt que, encara fa pocs dies, el passat 24 de gener, diada de Francesc de Sales, patró dels periodistes, em va trucar per felicitar-me. La vaig animar i li vaig dir que ens tenia a tots els seu costat.

De fet era ella, la Cuca, que sempre feia costat a la Junta del Col·legi i ens animava amb la vitalitat que la caracteritzava donant idees, fent propostes i suggeriments. Tenia un gran estima per la institució, i per aquest motiu no s'estava de criticar-nos

«Tenia una gran estima per la institució, i per aquest motiu no s'estava de criticar-nos quan no estava d'acord amb alguna actuació que no li agradava»

quan no estava d'acord amb alguna actuació que no li agradava. Trobarem a faltar aquests consells. El periodisme gironí perd un actiu important, una professional que ens deixa en la plenitud de la seva vida. Una dona amb empena, emprenedora quan gairebé ningú parlava d'emprenedoria, que es va arri-

car i el 2001 va crear un projecte de comunicació local i especialitzat en el món de l'hoteleria i el turisme a Girona i la Costa Brava. La revista *Top Girona* que ha dirigit fins el darrer moment i que ha sabut mantenir malgrat les dificultats del sector és el millor actiu que en podia deixar. Avui és un dia trist pel periodisme gironí, per la pèrdua de la Cuca i també pel traspàs de **Mària Alonso**, de 98 anys, que encara que feia molts anys que no exercia, era la col·legiada més veterana de la nostra demarcació.

POLÍTICA ■ TENDRÁ LUGAR ESTE VIERNES EN EL CAMPUS CATALUNYA DE LA URV

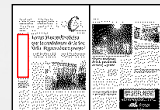
Una jornada desvelará los retos de las elecciones al Parlamento Europeo

■ La Oficina del Parlamento Europeo en Barcelona, en colaboración con la Universitat Rovira i Virgili, la demarcación de Tarragona del Col·legi de Periodistes de Catalunya y el centro Europe Direct Tarragona, organizan el próximo viernes, la jornada *El reptes de les eleccions al Parlament Europeu 2014* en el aula Magna del Campus Catalunya de la URV.

A las 10.45 horas, la vicerrectora de Societat i Relacions Institucionals de la URV dará la bienvenida. La jornada será presentada por Maria Teresa Calvo, directora de la Oficina del Parlamento Europeo en Barcelona.

Un cuarto de hora después tres periodistas –Martí Anglada, Rosa Massagué y Xavier Graset– participarán en una mesa redonda moderada por Sara Sans, presi-

denta de la demarcación de Tarragona del Col·legi de Periodistes. Finalmente, a las doce y media de la mañana será el turno de la mesa de eurodiputados: Maria Badia (grupo de la Alianza Progresista de Socialistas y Demócratas), Santiago Fisas, Salvador Sedó (ambos del grupo del Partido Popular Europeo) y Raül Romeva (del grupo de los Verdes/Alianza Libre Europea).

CONCURSO

El Premi Mila de Periodisme suma 17 trabajos, seis más que en 2013

LLEIDA • El Premi Mila de Periodisme, un certamen que distingue los trabajos destinados a divulgar los proyectos sobre igualdad de género, ha recibido 17 originales, seis más que en la anterior convocatoria.

Después de la apertura de sobres, los miembros del jurado comprobaron que el mayor incremento de trabajos se ha registrado en la categoría de medios digitales (con cinco reportajes) mientras que otros cinco concurren en la categoría audiovisual y siete, en la de prensa escrita. En esta ocasión, la categoría dedicada al fotoperiodismo no ha recibido ningún original.

El jurado, que se reunirá a principios de marzo para emitir el fallo, lo presidirá la concejala de Drets Civils, Cooperació i Igualtat, Rosa Ball, y contará con diversos representantes del mundo de la comunicación. El Premi Mila de Periodisme está destinado a trabajos sobre la igualdad de género y cuenta con una dotación de 1.500 euros por cada categoría.

Disset treballs per al premi Mila de Periodisme

| LLEIDA | Un total de 17 treballs, sis més que en l'anterior convocatòria, opten al premi Mila de Periodisme per la Igualtat que convoca l'ajuntament de Lleida. Set són de premsa escrita, cinc de mitjans audiovisuals i cinc més de digitals. Està dotat amb un premi de 1.500 euros en cada una de les categories.

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

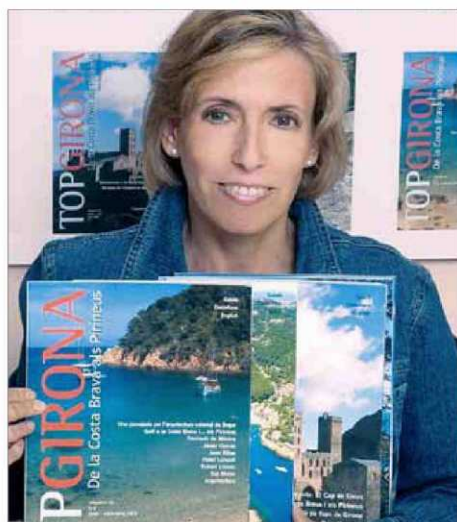

NECROLÒGICA

Sentit homenatge de Girona a la regidora Cuca Mascort

- La periodista i fundadora el 2001 de la revista 'Topgirona' va morir diumenge víctima d'un càncer
- L'alcalde Puigdemont va destacar en nom del consistori que era una persona "lleial" i "honest"

A l'esquerra, Cuca Mascort amb exemplars de la primera època de la revista 'Topgirona'. A la dreta, l'acte de condol institucional que l'Ajuntament de Girona va fer ahir al vespre en honor de la regidora, amb l'alcalde Puigdemont en el moment d'entregar les flors a la filla i el marit de Mascort ■ EL PUNT AVUI / MANEL LLAODÓ

Dani Vilà
GIRONA

La periodista i regidora del PP a Girona Cuca Mascort va morir diumenge víctima d'un càncer a l'edat de 56 anys. Aquest fet luctuós va provocar que l'Ajuntament de Girona suspengués el ple ordinari que estava previst per ahir i organitzés un acte institucional de condol per homenajar aquesta regidora del consistori gironí, amb un saló de plens atapeït de gent i amb moltes autoritats polítiques i civils entre el públic.

Al migdia, l'Ajuntament de Girona va obrir a l'entrada del saló de plens un llibre de condolences que van inaugurar l'alcalde, Carles Puigdemont, i la portaveu del Partit Popular, Concepció Veray. La resta de regidors van anar passant per aquest punt al llarg de tot el dia, així com els ciutadans que van voler deixar el seu record per aquesta periodista que des del 2011 també exercia com a regidora del PP, amb qui s'havia presentat de número 2 de la llista com a independent.

Mascort va néixer a Barcelona el 15 de setem-

bre del 1957, per bé que una part de la seva família era empordanesa. Estava casada i tenia una filla. La cerimònia se celebrarà demà, dimecres, a les dotze del migdia a les instal·lacions del tanatori de Girona, al davant del cementiri vell de la capital gironina.

Un homenatge emotiu
L'Ajuntament de Girona en ple va retre homenatge ahir al vespre a la regidora i periodista en un acte sen-

zill però emotiu i carregat de sentiment. Amb la presència del seu marit, Josep Lluís Banús, i la seva filla, la institució va lloar la tasca pública feta per Mascort en aquests dos anys i mig com a regidora. L'alcalde de Girona va argumentar la suspensió del ple previst "per respecte a la Cuca Mascort i la seva família, així com al seu grup del Partit Popular". Puigdemont va enaltir el seu comportament "lleial i

honest" al llarg d'aquest mandat. L'alcalde va fer el parlament en nom de tots els regidors del ple, i va definir Cuca Mascort com una persona "propera, oberta i empàtica", i hi va afegir de "caràcter fort i treballadora". Va reconèixer la seva voluntat de servei "responent a totes les trucades fins que no va poder més" i va afirmar: "Avui ens falta algú amb qui comptàvem, ja fos per coincidir-hi o per discre-

par-hi des del diàleg." Després del parlament es va fer un sentit minut de silenci que va acabar amb un llarg aplaudiment i amb l'alcalde Puigdemont i la portaveu del PP, Concepció Veray, entregant amb una emoció latent unes roses al marit i la filla de Mascort.

Prolífica carrera
Cuca Mascort va estudiar a Barcelona i es va llicenciar el 1980 en ciències de

Cuca Mascort

Nascuda a Barcelona el 1957, es va llicenciar en ciències de la informació i va treballar a Europa Press. 'El Correu Català', 'Avui', 'El País' i 'ABC'. Va ser adjunta a gerència del grup d'Antena 3 a Madrid i el 2001 va crear la revista 'Top Girona'.

El somriure de la Costa Brava

Barcelonina de naixement, però gironina de cor i enamorada dels paisatges de la Costa Brava, que el seu Josep Lluís fotografiava número rere número en la revista *Top Girona*. Així era Cuca Mascort, una treballadora incansable i exigent amb ella mateixa i amb qui treballava al seu voltant, però alhora agraïda i amb una il·lusió sempre inesgotable.

De somriure còmplice i acoïllidor, la Cuca era una defensora de la tasca social del periodisme, que va exercir des de múltiples mitjans al llarg de la

seva prolífica carrera. La creació de la revista *Top Girona*, el 2001, era la seva aposta més personal i on va palesar la seva estima i passió per les comarques gironines, ja fos destacant personatges famosos o subratllant la bellesa d'aquestes contrades, en especial, el seu Empordà, d'on provenia una part de la seva família, i des del seu Llafranc estiuec. El 2011, el Partit Popular li va donar la possibilitat d'entrar a la política municipal i hi va entrar com a independent. Entenia la funció pública com un deure per treballar per

la ciutat que estimava i al servei de les persones. En resum, la Costa Brava queda òrfena dels seus amplis somriures.

Les frases

"Avui ens falta algú amb qui comptàvem per coincidir o per discrepar. Sempre va ser lleial i honest"

Carles Puigdemont
ALCALDE DE GIRONA

"Va demostrar el seu amor per Girona i el seu compromís amb els gironins amb una dedicació absoluta a la nostra societat"

GRUP MUNICIPAL DEL PP A GIRONA

la informació a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB). Va col·laborar en múltiples mitjans, com ara *El Periódico*, *El Noticiero Universal*, *Lecturas*, *Garbo*, *Dunia*, entre d'altres, i va treballar durant un any com a redactora de cultura i espectacles per al diari *Avui* (1983-1984), així com *El Correo Catalán*, el programa de TV3 *Filiprim*, *El País*, *ABC* i *Ràdio Miramar*. A més, entre el 1989 i el 1990 va ser cap de premsa de relacions públiques de Josep Antoni Duran i Lleida a Unió Democràtica i, més tard, cap de premsa a Catalunya i adjunta a la gerència de Comunicació de Madrid entre el 1990 i el 1992.

50 revistes de 'Topgirona'
L'any 2001 fundava i dirigia la revista trimestral *Topgirona*, que s'edita en tres llengües i difon els encants turístics i els personatges més destacats de la demarcació i la Costa Brava; precisament al mes de desembre se'n va editar el número 50. A més, era membre del comitè executiu de Pimec Girona des del 2008 i va ser vicepresidenta del Consell Comarcal del Gironès prop d'un any, on ara era consellera portaveu del PP.

Per tot plegat, Narcís Genís, president del Col·legi de Periodistes a Girona, lloava la figura de Mascort i assegurava: "El periodisme gironí perd un actiu important, una professional que ens deixa en la plenitud de la seva vida. Una dona amb empenya, emprenedora quan gairebé ningú parlava d'emprenedoria." A més, reconeixia el seu compromís amb el col·lectiu i "la vitalitat" per donar sempre consells i suggeriments. ■

EL DEBATE SOBERANISTA | CREE QUE EL ESPACIO DE COMUNICACIÓN CATALÁN ES PLURAL Y NO DE 'PENSAMIENTO ÚNICO'

El Govern analizó el soberanismo de decenas de periodistas catalanes

La Generalitat defiende haber encargado informes sobre el tratamiento periodístico de la política catalana

EUROPA PRESS

La Generalitat defendió ayer haber encargado sendos informes sobre el tratamiento periodístico de la política catalana y la pluralidad en los medios de comunicación, alegando que son estudios «académicos» con datos cuantitativos objetivos y de carácter general, sin referencias a periodistas concretos ni valores individualizados de medios.

La Secretaría de Comunicación del Govern también negó en un comunicado que el presidente Artur Mas hubiese encargado informe alguno para evaluar la ideología de los periodistas, después de que *El Mundo* publicase ayer que Mas ordenó un informe que clasifica a los periodistas según su apoyo al soberanismo. Según *El Mundo*, el informe costó 16.000 euros. Efectivamente el

La Facultat de Comunicació Blanquerna elaboró sendos estudios con un coste de 16.000 €

informe analiza artículos de periodistas catalanes, del resto de España e internacionales y se les cataloga como soberanistas, federalistas, españoles y sin identificar.

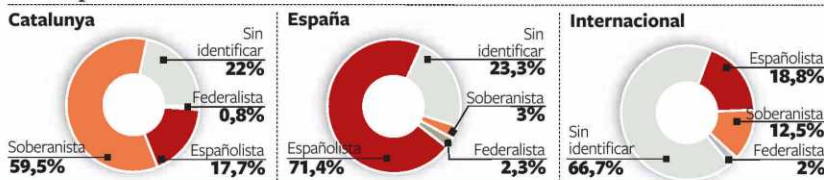
'Datos cuantitativos'

Según la Secretaría, encargó a la Facultat de Comunicació Blanquerna los informes 'El tratamiento periodístico de la política catalana en los medios nacionales, españoles e internacionales. De la Diada de 2012 a las Elecciones al Parlament' y 'El pluralismo y el equilibrio en la cobertura de la política catalana en los medios nacionales, españoles e internacionales. De la Diada de 2012 a las Elecciones al Parlament', y que están «íntegramente» en *govern.cat*.

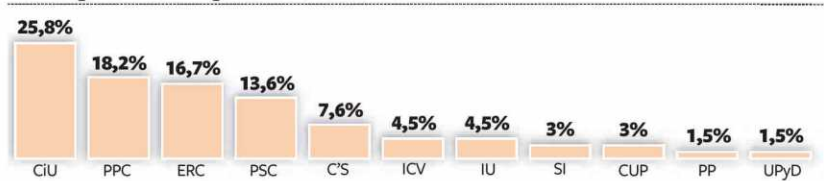
El objetivo era tener «datos objetivos de carácter cuantitativo» sobre el tratamiento periodístico de la política catalana, así como del pluralismo y el equilibrio de las informaciones, en tres grandes bloques: medios catala-

LOS RESULTADOS DEL INFORME, CONSULTABLE ÍNTEGRAMENTE EN GOVERN.CAT

Adscripción de los columnistas

Adscripción de los políticos entrevistados

Informaciones sobre política catalana

Días con informaciones

Total de informaciones

Fuente: Generalitat de Catalunya

El 'Diari', entre los medios analizados

El informe analiza el tratamiento de la política catalana de siete medios catalanes: el propio Diari, El Punt/Avui, Ara, El Periódico, La Vanguardia, Regió 7 y Segre. Es tan exhaustivo que llega a cuantificar el porcentaje de la portada dedicado a política catalana.

CRITICA LO QUE HIZO EL TRIPARTITO, CON ERC

CDC carga contra sus socios

La líder del PP catalán, Alicia Sánchez-Camacho, reclamará explicaciones en el Parlament al consejero de la Presidencia, Francesc Homs, y le pedirá comparecer si no le satisfacen los argumentos, y se preguntó: «¿Es el modelo de democracia que nos espera en una Catalunya independiente?».

También lamentó en rueda de prensa que vuelvan «los comisarios políticos que ya se vieron durante el tripartito». El portavoz de C's, Matías Alonso, aseguró que el informe está fuera de lugar y expresó su preocupación por que el Govern quiera ejercer «este tipo de control» sobre

opinadores y periodistas, así como que se gaste dinero público en eso.

En otra rueda de prensa, el vicesecretario de Coordinación Institucional de CDC, Lluís Corominas, defendió que se hagan estudios sobre la pluralidad periodística en un determinado periodo de tiempo. Además, lo contrastó con la actitud «de otras épocas, cuando se hacían informes sobre tendencias ideológicas sobre determinados periodistas», en alusión implícita a los gobiernos del tripartito. Paradójicamente, ERC, que componía el tripartito, apoya ahora a CDC.

de comunicación catalán de falta de pluralismo y 'pensamiento único', además de compararlo con el espacio español y el interna-

cional. El informe tiene 143 páginas y está elaborado por DigiLab: Media, Strategy and Regulation de la Facultat de Comunicació Blanquerna (Universitat Ramon Llull), entre los meses de noviembre y diciembre de 2012, es decir desde la histórica Diada en la que salió más de un millón de personas a la calle y la semana posterior a los comicios al Parlament en los que CiU ganó aunque sufrió una absoluta debacle.

El Govern considera demostrado así que son infundadas estas acusaciones, y que además «el espacio de comunicación catalán analizado presenta un mayor grado de pluralidad».

El informe, pese a lo que asegura el Govern, sí que valora (en sus páginas) la ideología de los comentaristas de prensa, radio y televisión. No hay ningún nombre concreto pero, para poder hacer los porcentajes, tienen que haber valorado periodista a periodista durante el periodo analizado. El propio informe explica que uno de sus objetivos es «la identificación política, ideológica y profesional del autor del texto y el análisis de los titulares». Textualmente dice que «la adscripción ideológica (del periodista), «monopoliza el estudio de las tertulias igualmente contempladas en esta investigación».

El apoyo a la independencia oscila entre el 45 y el 63%

Una encuesta encargada por la Generalitat concluye que el porcentaje de catalanes que están a favor de la independencia se mueve en una horquilla muy amplia que va del 45 por ciento al 63 por ciento de la población. Esta diferencia de casi veinte puntos entre ambos extremos depende del contexto en que se realice el referéndum.

La muestra, calificada por el Govern de «experimental», plantea seis escenarios distintos. En caso de que la consulta se celebre después de que la Unión Europea confirme que una Catalunya independiente quedaría automáticamente fuera de la UE, el 'sí' a la secesión registraría un 45% y el 'no' un 38%. Sobre este supuesto, la prensa escocesa informó la semana pasada que el Parlamento europeo emitirá en breve un informe jurídico al respecto.

Si el Gobierno central se muestra, como hasta ahora, totalmente cerrado a acordar un nuevo estatus político para Catalunya dentro de España, los partidarios de la independencia se elevarían hasta el 63%, frente a un 25% de 'noes'.

¿Y si hay pacto fiscal?

Si por el contrario, Rajoy se abriera a negociar un nuevo estatus político, con nuevas competencias exclusivas y un pacto fiscal, el número de independentistas bajaría al 56%.

En un referéndum celebrado en un contexto en que los electores percibieran que la secesión podría causar graves consecuencias económicas para Catalunya, en forma de boicot comercial o de dificultades para exportar a Europa, el apoyo al independentismo se situaría en el 55%, y en el 53% si no se plantea ningún escenario al encuestado.

Este estudio demoscópico, realizado por el CEO (el CIS catalán), aunque no se ha presentado en público trascendió ayer, en un momento en que el Ejecutivo catalán busca un acuerdo con el Gobierno central poder celebrar una consulta acordada o tolerada.

La encuesta plantea también a los ciudadanos que se sitúan en una escala del 0 al 10, donde cero significaría que está totalmente seguro de votar en contra de la independencia, y diez, seguro al 100% de que votaría a favor. Dos tercios respondieron entre el cinco y el diez y la media fue de seis.

ADÉU A UNA DONA COMPROMESA ► UN COMIAT PREMATUR

MARC MARTÍ

La sala de plens de l'Ajuntament de Girona va acollir un emotiu homenatge a la regidora del PP.

Girona acomiada Cuca Mascort, una regidora «lleial i honesta»

► La periodista i representant del PP ha mort als 56 anys víctima d'un càncer de còlon que se li havia diagnosticat feia pocs mesos

GIRONA | DdC

■ El saló de plens de l'Ajuntament de Girona, habitualment escenari de debats i controvèrsies, va emmudir ahir a les vuit del vespre per acomiadar una de les seves membres: Cuca Mascort, regidora del PP des de 2011, morta als 56 anys víctima d'un càncer de còlon que se li havia diagnosticat a finals de 2013. Mascort, periodista de professió, havia treballat en mitjans com ara *El País*, *Antena 3*, *ABC* o *Europa Press*. El 2001 va fundar la revista turística *Top Girona*, que des de llavors havia dirigit.

El ple ordinari previst per ahir va quedar suspès des que diumenge a última hora va transcendir la notícia. En lloc d'això, l'Ajuntament es va omplir de regidors, familiars, amics, treballadors de *Top Girona* i representants de partits polítics

que van homenatjar la finada amb un minut de silenci i un emotiu homenatge. També es va poder signar en el llibre de condol habilitat pel consistori. La seva cerimònia de comiat tindrà lloc demà dimecres, a les 12 del migdia, al tanatori de Girona.

L'alcalde, Carles Puigdemont, va destacar que Mascort va oferir a la ciutat un servei «lleial i honest», i va destacar el pesar que senten tots els regidors: «Tots sentim que de cop ens falta algú amb qui comptàvem, ja fos per discutir o per discrepar de forma civilitzada», va indicar Puigdemont. L'alcalde va assegurar que Mascort va empenyer sempre «amb tossuderia» fins al final els temes que més la preocupaven, com per exemple els barris on estava més implicada.

En un comunicat, el PP va des-

criure Mascort com una dona «emprenedora i valenta», qualitats que li van servir tant per a la seva vida personal i professional com per encarar la seva malaltia. En principi, serà Joan Menacho, cap d'administració del col·legi Bell-lloc del Pla i número 4 del PP en les darreres eleccions municipals, qui ocupi el seu lloc a l'Ajuntament.

En el món turístic Mascort també era un referent. El director del Patronat de Turisme, Ramon Ramos, va recordar que Cuca Mascort era «una persona excepcional, molt treballadora i gran defensora de la Costa Brava». En aquest sentit, va recordar que dirigia «una revista d'alta qualitat» (*Top Girona*) que mostra «tot el que tenim aquí», en referència a la Costa Brava i a la seva variada oferta. «La trobarem molt a faltar», va concloure.

La periodista i regidora gironina Cuca Mascort tenia 56 anys.

MARC MARTÍ

AL TWITTER

JOSEP LAGARES

@JosepLagares

« Que els Àngels t'acompanyin en el teu camí cap a la Llum. Ens tornarem a retrobar en un Cel ben blau. DEP »

IOLANDA BUSTOS

@IolandaBustos

« Avui ens llevem altra vegada amb la pitjor de les notícies: Cuca Mascort ha mort, el maleït càncer torna a emportar-se una persona estimada »

PERE CORNELLÀ

@pere_cornella

« Cuca, ens has fet veure coses molt boniques a través de la teva mirada. Avui és un dia trist, ens queda el teu testimoni »

JOAN ALEMANY

@Jalemany95

« Ferit per la mort de Cuca Mascort, és molt dur veure com el càncer s'emporta a una dona tan forta i amb empena. Et trobaré a faltar »

ELISABET BLANCH

@eli_blanch

« Ignasi Pujol, Tatiana Sisquella, Cuca Mascort... Últimament ens deixen massa periodistes per culpa del maleït càncer! DEP »

VANESSA MASIP

@xixons

« Xocada per la mort de Cuca Mascort. Sempre al peu del canó, lluitant per la nostra ciutat. »

ISABEL JUANOLA

@ijuanola

« Un record emotiu per la periodista i regidora del PP de l'Ajuntament de Girona Cuca Mascort. Una dona valenta i amable amb tothom »

CARME COLL

@carmecoll

« Quina tristesa!! M'acaben de dir que ha mort la Cuca Mascort! Quants records! Que injust. »

ALBERT REQUENA

@albertrequenal

« Un record sentit per la companya Cuca Mascort. El meu condol a familiars i amics EPD »

«Per a mi i els meus és un Nadal diferent. Amb Girona al cor!»

Exemple de compromís i lluita, va treballar en molts mitjans de comunicació i va entrar en política el 2011

El Perfil

GIRONA | DdC

« **V**oldria dir que s'acosta Nadal i per a mi i els meus és un Nadal diferent... Amb Girona al cor sempre! ».

Aquesta va ser la seva darrera piulada, el 22 de desembre. Pensava en Girona en tot moment.

Va afrontar la malaltia amb coratge i explicant les coses pel seu nom. A finals de l'any passat feia públic que lluitava contra un càncer. El 24 de novembre feia una piulada a Twitter: «*Vull agrair públicament el suport i l'amistat que tants de vosaltres m'heu demostrat davant les circumstàncies que ara estic passant. Un petó*». Tres dies més tard tornava a escriure: «*Bon dia Girona! Avui vaig cap a casa en espera de començar la químia. Gràcies pel vostre suport!*».

Aquell mes de novembre no va poder assistir al ple municipal. La cadira va quedar buida. Però sí que hi va assistir al desembre. Per treballar per Girona. Girona era la seva passió. Com també la Costa Brava. I tot allò relacionat amb la cultura, el turisme i la gastronomia. Tot ben barrejat es pot llegir trimestralment i en tres idiomes a la prestigiosa revista turística Top Girona, que va fundar el 2001.

Nascuda el 15 de setembre de 1957, Maria Antònia Cuca Mascort Boixeda es va llicenciar en

Ciències de la Informació i va treballar en mitjans de comunicació diversos, com l'agència de notícies Europa Press o els diaris *El Correu Català*, *Avui*, *El País* i *ABC*. A més, va ser cap de comunicació d'Antena 3 TV a Catalunya i adjunta a la gerència de Madrid del grup Antena 3.

Molt activa dins la vida política i social gironina, des del setembre del 2008 era també membre del Comitè Executiu de Pimec Girona i va ser vicepresidenta del Consell Comarcal del Gironès des de l'abril del 2012 fins al febrer del 2013. Al Partit Popular a Girona havia estat coordinadora de formació i secretària de Turisme des del desembre del 2011, a més de membre del Comitè Executiu del PPC des de l'any 2012. Actualment era consellera portaveu del PPC.

En l'àmbit polític local formava part del grup municipal del PP a Girona i ocupava el càrrec de regidora des de les darreres eleccions municipals (2011). Mascort formava part de la comissió informativa municipal de Serveis a les Persones i era representant de la corporació al Consorci Centre d'Acolliment i Serveis Socials La Sopa, a la Fundació Privada Rafael Masó, a la Fundació Privada Auditori - Palau de Congressos, al Consell Municipal de la Gent Gran i al Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació.

La presidenta del PP català, Àlicia Sánchez-Camacho, va referir-se a la pèrdua indicant que ha estat un «exemple de força i compromís fins al final». La vicepresidenta d'organització del partit, Dolors Montserrat, la definia com una «una gran dona» i «un exemple pel Partit Popular català de compromís i dedicació».

El cine español recibe al menos 130 millones al año de las teles y el Estado

En 2013 las películas apenas recaudaron 72 millones de euros en las taquillas

Á. Semprún MADRID.

La falta de subvenciones y el alza del IVA fueron los principales protagonistas de los Goya, una gala caracterizada por la falta de espectáculo y las críticas al Gobierno de turno. Es cierto que, desde que Mariano Rajoy llegó a la Moncloa, las ayudas directas al cine español —Fondo de protección de la cinematografía— han caído un 56,2 por ciento, desde los 77,06 millones de euros de 2011 hasta los 33,77 millones aprobados en los últimos presupuesto generales.

Pero a estas ayudas directas a la amortización y puesta en marcha de los proyectos hay que sumar los más de 90 millones que cada año tienen que destinar por ley sólo al cine español RTVE, las televisiones autonómicas y las cadenas y operadores privados, como Mediaset, Atresmedia, Digital + o Telefónica. Una factura que como mínimo eleva a los 130 millones de euros las ayudas públicas que recibió el sector cinematográfico español en 2013, frente a los apenas 72 millones de euros que recaudaron en taquilla las películas españolas ese mismo año, siendo el 14 por ciento de la cuota total de mercado.

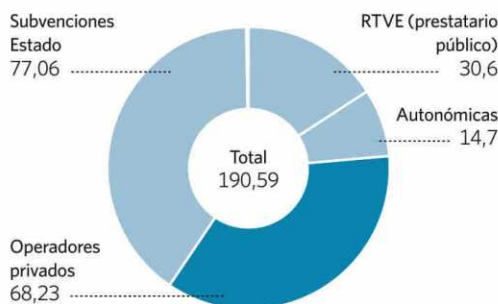
La ley general de comunicación audiovisual obliga a las cadenas públicas y privadas a destinar el 5 por ciento de su facturación a la producción audiovisual europea, incluyendo series y películas para televisión. Esta normativa contempla que como mínimo el 3 por ciento de los ingresos se destine a películas europeas, siendo obligatorio que el 60 por ciento del total se destine al cine nacional en el caso de los operadores privados y el 75 por ciento en el caso de RTVE.

Así, Mediaset y Atresmedia tienen que invertir al menos 16 millones de euros cada una en películas españolas cada año en función de su facturación (más de 820 millones), mientras que la Corporación tenía previsto gastarse entre 30 y 35 millones en 2013. Por su parte, el Estado aprobó una subvención de 39,38

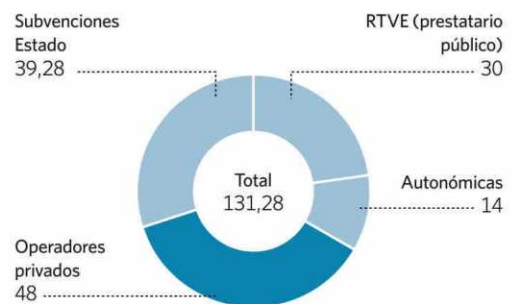
Las ayudas al cine

En millones €

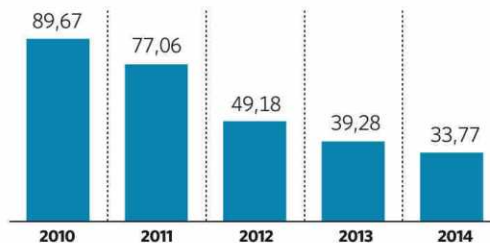
Total inversión cine por ley en 2011*

Previsión 2013 total inversión en cine español por ley**

Subvenciones Estado (Fondo de protección a la cinematografía)

Recaudación de películas en taquilla del cine en España

(*) Del 3% de la facturación que las televisiones tienen que dar al cine, en RTVE el 75% va a cine español y en los operadores privados es el 60% como mínimo. Los datos no incluyen los fondos para series, cine europeo, documentales... (**) Ese año Mediaset hizo *Lo Imposible* lo que disparó a 30 millones la subvención a cine frente a los 16 millones obligatorios.

Fuente: Ministerio de Industria, ICAA, FAPAE y Rentrak.

elEconomista

El Gobierno de Rajoy recorta un 56% las ayudas directas al cine entre 2012 y 2014

millones y las autonómicas suelen gastarse, con TV3 y ETB (País Vasco) a la cabeza, unos 14 millones. Estos cálculos suponen un mínimo ya que en 2011, últimos datos disponibles, la cadena de Fuencarral se gastó 30,7 millones en cine nacional frente a los 16,8 millones previstos por ley. Ese año, Mediaset invirtió en *Lo Imposible* y también tenía en ciernes *Tadeo Jones*, los dos grandes éxitos de taquilla de 2012.

En total, en 2011, las televisiones nacionales se gastaron en cine unos 98 millones de euros mientras que el Estado aprobó una subvención directa de 77 millones de euros y las autonómicas se gastaron 14,7 millones de euros lo que elevan las ayudas a los 190 millones de euros. En total, en producción audiovisual (incluyendo documentales, cine europeo y series y películas de televisión) los operadores destinaron 231 millones de euros frente a los 160,9 millones de euros de 2010.

A parte de los fondos de los operadores y las subvenciones estatales están las ayudas de las comunidades autónomas para el cine. La Generalitat de Cataluña destinó 1,28 millones de euros en 2013 para financiar el doblaje al catalán de las películas y ha convocado ayudas

para la producción de largometrajes en catalán.

Pese a las ayudas del Estado, el cine español tiene muchos problemas para obtener financiación y ser rentable. La recaudación en taquilla es muy débil y apenas suele suponer un 14 ó 15 por ciento de la cuota de mercado total, a menos que ese año se estrene una película de *Torrente* o, como sucedió en 2012, lleguen al cine superproducciones como *Lo Imposible*. Hace dos años, el cine español recaudó en las salas de cine 119 millones de euros frente a los 99,3 millones de euros de 2011. Unas cifras que están lejos de los fondos que invierten las cadenas de televisión, que se ven obligadas a realizar los proyectos con productoras independientes para asegurar la continuidad del sector.

La investigació judicial

Enuig monumental del jutge en veure eludida la seva autoritat per l'enregistrament de la declaració

La càmera infiltrada

J.M.ª BRUNET / E. CARRANZA
Madrid / Palma

El jutjat d'instrucció número 3 de Palma no té ni un minut de tranquil·litat. Qui va realitzar l'enregistrament? Amb quina classe de dispositiu? Com va aconseguir eludir l'arc de seguretat? Els interrogants s'acumulen sobre la filtració d'un vídeo en el qual es recull un fragment de la declaració de la Infanta davant el jutge, dissabte passat. La divulgació d'aquest vídeo ha motivat un enuig monumental de José Castro, que havia disposat estrictes mesures de seguretat per evitar precisament que qualsevol imatge arribés a mans de la premsa.

L'instructor del cas Nóos va donar diumenge passat ordre verbal al cap superior de Policia de les Balears, Antonio Jarabo, d'investigar com es va produir la cap-

Roca subratlla que correspon al jutge d'"acordar i resoldre" sobre l'enregistrament i el seu autor

tació de la imatge, després que fos publicada per *El Mundo*. Posteriorment, es va difondre un vídeo de cinc minuts de durada d'aquesta mateixa declaració a través de Wouzee.com, una xarxa social que permet compartir enregistraments en directe.

En el vídeo, s'aprecia clarament la Infanta durant la seva compareixença, encara que no s'entreveu el jutge però sí dos dels advocats de la filla del Rei.

També s'hi pot veure en primer terme una funcionària del jutjat d'instrucció número 3 de Palma. La imatge està decantada i es dona la circumstància que és invertida respecte a la fotografia difosa per l'esmentat rotatiu. Així, mentre en la instantània els lletrats de la Infanta queden a l'esquerra, en el vídeo apareixen a la dreta. Aquest fet ha despertat suspicàcies sobre una hipotètica manipulació.

El so d'aquest vídeo és deficient, tot i que resulta suficient per comprendre les preguntes del jutge i les respostes de la Infanta. En l'enregistrament es recull com el magistrat l'interroga sobre el funcionament de Nóos i Aizoon. "No ho recordo", és la resposta que més es repeteix.

Tot apunta que l'enregistrament es va realitzar amb un dispositiu molt poc visible. De cap altra manera no es pot explicar que passés inadvertit als nombrosos policies que van controlar l'accés a la sala de la declaració així com als que eren a dins mentre es desenvolupava la compareixença. Abans que s'iniciés, es va requerir als lletrats que s'identifiquessin i se'ls van requisar els telèfons mòbils i qualsevol dispositiu electrònic que pogués permetre fer enregistraments. Fins i tot es van arribar a examinar bolígrafs i rellotges. El jutge va decretar que només es registrés el so de la declaració, precisament per evitar situacions com la que s'ha produït.

Fonts jurídiques apunten que aquell dia, just darrere dels funcionaris, es van ubicar diversos lletrats arribats de la Península. En les últimes hores han circulat noms dels possibles autors de l'enregistrament, si bé aquest ex-

"No ho recordo". El so del vídeo filtrat, malgrat que és força deficient, recull preguntes del jutge a la Infanta sobre el funcionament de Nóos i Aizoon

trem haurà de ser confirmat al llarg de la detallada investigació que ha iniciat la Policia. No sembla, en qualsevol cas, que la seva identificació resulti impossible. De moment, diversos funcionaris del jutjat han estat interrogats.

En declaracions als mitjans de comunicació, el jutge va avançar ahir que tenia "sospites" del possible autor de l'enregistrament furtiu, un fet "inqualificable", al seu entendre. El comissari de la Policia Judicial de les Balears, Antoni Cerdà, va donar per fet que avui es podria "saber alguna cosa" sobre l'autoria del vídeo. Tampoc no va ocultar el seu enuig el jutge degà de Palma, Francisco Martínez Espinosa, que ha demanat que el responsable "pagui les conseqüències legals d'aquesta conducta". L'advocat de la Infanta, Miquel Roca, va subratllar que li correspon al jutge "acordar i resoldre" que s'ha de fer respecte a l'enregistrament i autoria del vídeo.●

MITJANS

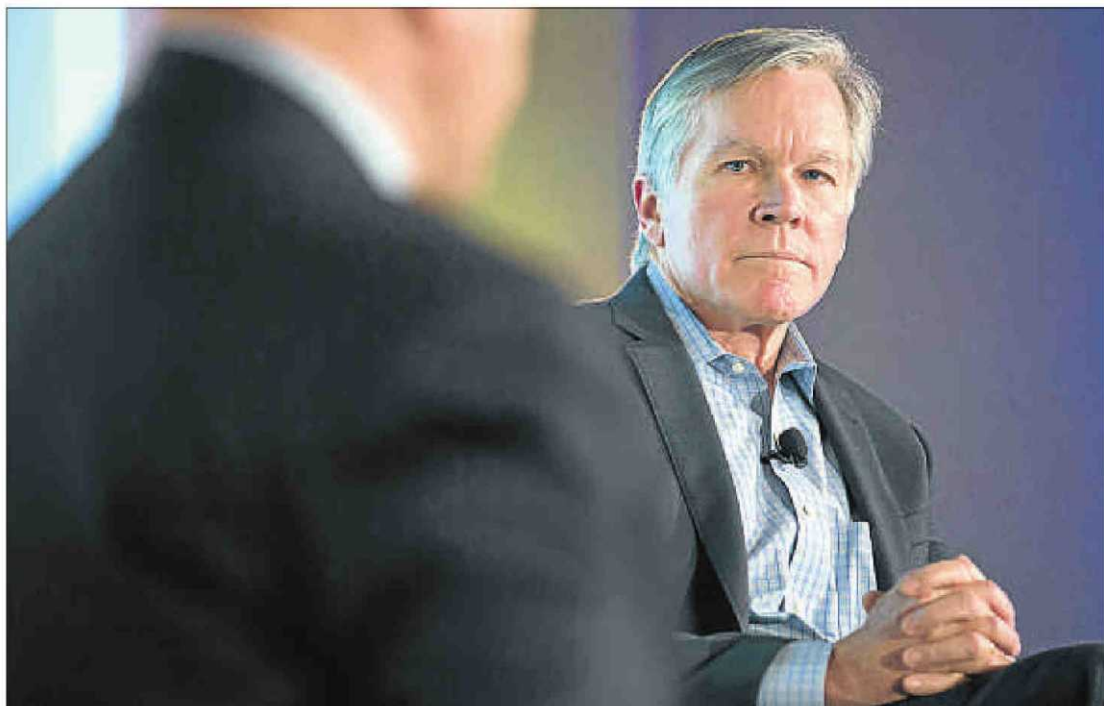
L'exdirector del 'Times' se'n va a un 'diari' no lucratiu

Bill Keller va dirigir 'The New York Times' del 2003 al 2011 i ara marxa a una plataforma de reporterisme judicial

FRANCESC PEIRÓN
 Nova York. Corresponsal

Moviments tel·lúrics en la premsa de paper dels Estats Units. Un altre senyal més dels canvis tectònics al sector. Un nou experiment periodístic en format digital –The Marshall Project, centrat a informar sobre el sistema criminal dels Estats Units– s'ha apropiat una de les firmes més preuades. Bill Keller, anterior director de *The New York Times* i actual columnista de luxe, ha anunciat que deixa *la Dama Grisa*, sobrenom amb el qual es coneix el que molts qualifiquen com el millor diari del món.

Malgrat les exageracions, la marxa de Keller (65 anys) d'una de les empreses de més prestigi, i que més està treballant per transitar entre el format físic i el format en línia, no deixa de ser una demostració de com es trenquen les fronteres tradicionals de les organitzacions periodístiques en benefici de noves expressions a l'empara de les facilitats tecnològiques. "És una oportunitat de construir alguna cosa des de l'esbós, cosa que mai abans no he fet" –va explicar ahir a les pàgines del que és encara el seu diari (fins al març)–, i d'emprar totes les eines que la digital ofereix als periodistes a fi d'investigar i de presentar les notícies de la manera personalitzada que toqui".

ANDREW HARRER / BLOOMBERG

Bill Keller, exdirector de *The New York Times* i guanyador d'un Pulitzer

The Marshall Project és una societat sense ànim de lucre, inspirada en el web ProPublica, que arrencarà en la segona meitat del 2014. La va fundar a finals del 2013 Neil Barsky, antic

The Marshall Project és una societat sense ànim de lucre, inspirada en el web ProPublica

reporter de *The Wall Street Journal*, que es va passar a les finances, primer a Morgan Stanley i després amb la seva pròpia firma, Also Capital, un *hedge fund* amb el qual va gestionar

3.500 milions de dòlars. La va tancar el 2009. Barsky (56 anys) va reparèixer el 2012 com a director del documental sobre Edwaerd Koch, exalcalde de Nova York. El seu nou projecte –"sempre he pensat que el sistema de justícia dels EUA és horrible i escandalosament tolerat"– disposarà d'un pressupost de cinc milions de dòlars, amb els quals mantindrà una plantilla de 30 persones.

Aquest equip serà sota el comandament de Bill Keller, guanyador d'un Pulitzer –premi màxim als Estats Units– pel seu reporterisme quan va exercir com a corresponsal a Moscou. Keller va ser testimoni directe de la caiguda de la Unió Soviètica i, a Johannesburg, en la seva altra destinació internacional,

del col·lapse de l'apartheid a Sud-àfrica. Del 2003 al 2011 va dirigir el *Times*. Sota el seu mandat, la redacció va fer provisió de 18 Pulitzer, però també va començar la caiguda de vendes per l'impacte de la versió digital i la pèrdua d'ingressos de la publicitat. A l'històric de Keller hi ha el revers de la guerra de l'Iraq. No va tenir cap objecció a justificar-ne la invasió. Anys després, va publicar un article en el qual demanava perdó.

Keller s'afegeix a altres dissidències recents a la premsa de paper. Nate Silver també va deixar el *Times* per unir-se al projecte digital d'ESPN, mentre que, entre d'altres, Erza Klein va donar un cop de porta a *The Washington Post* per llançar el lloc web Vox Media.●

PERIODISME

Mor Maria Alonso, la periodista més llegida de la Girona de postguerra

■ Des de 1959 va publicar a 'Los Sitios' l'espai 'Alminar' amb el pseudònim de 'Cierzo' ■ Mestra de professió, va popularitzar un estil desimbolt i crític

Eva Vázquez

GIRONA

Maria Alonso Canals, la periodista col·legiada més veterana de la delegació de Girona, va morir divendres passat als 98 anys. El seu funeral es va celebrar ahir a la parròquia de Sant Narcís. Pocs ho deuen recordar, però aquesta mestra de professió va convertir-se als anys seixanta i setanta en la firma més llegida del diari *Los Sitios* amb uns articles en què, sota l'aparença de la "frivolitat femenina", polemitzava amb desinhibició sobre temes que els seus col·legues masculins amb prou feines s'atrevien a tocar. Casada amb Marià Oliver, un funcionari d'Informació i Turisme que alternava les seves funcions de censor amb la de crític d'art, Alonso va estrenar-se com a periodista, segons explicaria ella mateixa, arran d'una notícia que l'havia indignada. La seva popularitat com a cronista social, reportera, entrevistadora i introductora de la veu femenina –a través de la secció "Para la mujer"– en una redacció en què era l'única dona, es va afermar sobretot a partir de l'abril de 1959, quan va substituir mossèn Car-

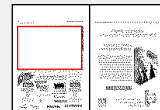

Maria Alonso, en plena entrevista en un cafè, el 1971 ■ AJUNTAMENT DE GIRONA. CRDI (NARCÍS SANS)

les de Bolós, que durant quinze anys havia publicat l'article diari "Ángulo de la Ciudad" amb el nom de *Gerión*, amb una secció pròpia. L'"Alminar" de *Cierzo*, el pseudònim amb què signaria el seu espai, es va convertir en un autèntic mirador de l'actualitat gironina, en un to desimbolt, proper i alhora culte, i a vegades controvertit, dins les possibilitats de l'època.

Filla d'un militar asturià destinat primer a Barcelona, on el 1915 va néixer la futura mestra, i successivament a Palma, Figueres i, finalment, Girona, on obriria una armeria al carrer de les Sabateries Velles, Maria Alonso va cursar estudis de Magisteri a la Normal, però l'esclat de la Guerra Civil li impediria exercir fins als anys cinquanta, a l'escola Eiximenis i l'Annexa. Amb les

revoltes del 1936, va passar un mes i mig a la presó per les seves conviccions religioses i va haver d'amagar-se fins al 1939 a cases d'amics. En la postguerra, seria secretària provincial de la Sección Femenina i delegada de Prensa, Propaganda y Radio del Movimiento. Tres dels seus fills són eminències en els seus camps respectius: Lluís Oliver, físic; Joan, nefròleg, i Josep, economista. ■

Periodismo / Renueva esta oferta informativa

EL MUNDO, una ventana a la innovación

'Innovadores' se publica entre semana en Orbyt y tiene una sección en la web

EL MUNDO e innovación son dos conceptos que han caminado de la mano en los últimos 25 años. El reciente cambio de piel consumado por este diario es el último ejemplo. Ahora, la relación va más allá con la refundación de *Innovadores*, una nueva apuesta del periódico por la información, que se sitúa en la zona de confluencia de los intereses del mundo empresarial, el científico y el capital inversor.

Innovadores es un proyecto creado y desarrollado en las delegaciones regionales de EL MUNDO, pero que con las nuevas posibilidades que ofrece internet y dispositivos como la tableta electrónica y los *smartphones* cobra una nueva dimensión. Se derriban las barreras físicas y geográficas. Esta oferta informativa, que hasta ahora constaba de un suplemento semanal de ocho páginas en la Comunidad Valenciana, Castilla y León, País Vasco, Cataluña y Baleares, se convierte en multisopte.

Innovadores es el punto de encuentro, ahora diario, entre la ciencia aplicada a la economía, las universidades, los centros tecnológicos, las fundaciones dedicadas a promover la innovación, el capital riesgo, las entidades financieras, las *startups*, los emprendedores, los profesionales del ámbito y la disciplina que sean, las pequeñas y medianas empresas y las corporaciones.

Una filosofía que quedó patente ayer, durante el primer Foro Anual de la Innovación, celebrado en Valencia, y que dio el pistoletazo de salida a esta nueva etapa de la oferta editorial. El acto contó con la participación, entre otros, del vicepresidente de la Comisión Europea y comisario de Industria y Emprendimiento, Antonio Tajani, del embajador de Israel en España, Alon Bar, en representación del país milagro de las *startups*, o de José Ignacio Goirigolzarri, presidente de Bankia. Tajani recordó a Javier Espinosa, periodista de EL MUNDO que está secues-

Antonio Tajani, vicepresidente de la CE; Rafael Navarro, de EL MUNDO y José Ignacio Goirigolzarri, de Bankia. / J. C.

Es una herramienta de trabajo diaria para la 'economía del talento'

trado en Siria desde septiembre.

Desde esta semana, *Innovadores* se publicará de lunes a viernes en Orbyt y en *ELMUNDO.es*, con una sección dentro de Economía. No podía ser de otra manera. Información diaria para la *economía del ta-*

lento en dos de los soportes que han marcado tendencia y son un referente en el sector: Orbyt, la pionera plataforma digital impulsada por Unidad Editorial; y *ELMUNDO.es*, el líder de la información en castellano en internet.

Además de publicar los avances y las apuestas tecnológicas de cientos de empresas, desde *startups* a emprendedores, desde profesionales a pequeñas y medianas empresas, esta renovada apuesta dará cuenta de la innovación de las grandes empresas españolas y del resto del mundo. Y lo hará de primera mano: contará con columnistas españoles que es-

tán trabajando en empresas y centros tecnológicos punteros a nivel internacional -Cisco, Silicon Valley, Microsoft, Pittsburgh, Israel, MIT, Australia...- para que sean ellos, que conocen bien la situación de su país, quienes nos trasladen diariamente los avances en los que están trabajando en las nuevas locomotoras de la economía globalizada.

Con *Innovadores*, EL MUNDO aspira a convertirse en una herramienta de trabajo diaria, necesaria para conocer y operar en la nueva economía del talento en la que está inmerso un mundo cada vez más interconectado y global.

Una qüestió d'enquadrament

❖ Era de preveure. Tan aviat com es va saber que les mesures de vigilància a la declaració de la infanta Cristina serien tan estrictes que ni tan sols s'enregistraria la vista en vídeo ni es permetria la presència de mòbils dins la sala, era qüestió de porra esportiva endevinar quant temps trigariem a tenir-ne imatges, i des d'on ens arribarien. Les respostes no s'han fet esperar: diumenge 9 de febrer, l'endemà de la declaració, ja teníem una foto de la filla del rei donant explicacions davant del jutge Castro. I al cap de dos dies (és a dir, ahir, dilluns 10 de febrer) emergia a la superfície un vídeo que reproduïa poc més de cinc minuts de la declaració borbònica.

❖ Curiosament, tant la foto com el vídeo estan enregistrats des del mateix angle de la sala, gairebé des del mateix lloc (ja els dic ara que no s'endurien ni un Goya a la millor re-

alització), i, encara més curiosament, tots dos materials han estat publicats, abans que ningú, per un mateix diari, que no és altre que *El Mundo*. Si no fos que fa pocs dies que Pedro J. Ramírez va ser descavalcat de la direcció d'aquest rotatiu per ordres del seu propi partit, diríem que ens trobem davant d'una nova peça de la mena de periodisme d'investigació al qual ens tenia acostumats l'home dels tirants, com quan es va passar més de quatre anys exhibint una rigorosa investigació sobre l'autoria d'ETA en els atemptats de l'11-M. Però, com que Pedrojota ja no hi és, no deu ser això. No siguem malpensats.

❖ El cas és que al jutge Castro, tan primmirat en les seves interlocu-

SEBASTIÀ ALZAMORA

ESCRITOR

La foto i el vídeo de la declaració de la infanta han estat publicats per un mateix diari

tòries, no li ha fet cap gràcia la filtració del vídeo, i ja ha donat les ordres pertinents perquè s'investigui qui i com el va dur a terme. Mirant ahir el que deien diversos mitjans de comunicació que no eren *El Mundo*, la cosa es presentava difícil. Hi havia entrevistes a dependents de botigues d'espies

que intentaven explicar quina mena de dispositiu es podia haver fet servir per obtenir un resultat tan vistós: hi havia dubtes sobre si podia tractar-se d'un bolígraf amb càmera incorporada o bé d'una altra càmera adossada al botó d'una jaqueta o d'un abric. Ningú va especular sobre el *zapatófono* de Mortadel·lo i Filemó, però tot plegat s'assemblava massa a un capítol de l'inspector Gadget.

❖ Més o menys tothom es pot imaginar, a hores d'ara, qui va encarregar la gravació. Quin és, d'un temps ençà, el mitjà més bel·ligerant amb la monarquia espanyola? Quin és el que se situa més a prop d'una extrema dreta amb opcions reals d'influir en la política madrilenya? Quin és el mitjà que més vegades s'ha destacat per un codi deontològic tan peculiar que ningú acaba d'explicar-se'l? Efectivament, doncs aquest. Qui va ser el subjecte que va fer la gravació és tan fàcil d'esbrinar com identificar qui ocupava, dins la sala, l'espai que permetia aquest enquadrament únic. La resposta sortirà aviat, perquè bo és el jutge Castro.

❖ Mentrestant, la fiscalia demana 17 anys per a Urdangarin i una multa de sis-cents mil euros per a la infanta. La marca Espanya en surt clarament reforçada.

Vuits i nous Tatiana

Manuel
Cuyàs

L'estiu de 2002, quan només feia un any i mig que RAC1 emetia i no l'escoltava gairebé ningú, en Joan Rufas va convidar-me a fer de tertúlia al seu programa matinal. En Rufas, ara un dels responsables del *Polònia* de TV3, substituïa els estius l'Albert Om, que és qui a l'hivern, en el mateix horari, presentava i dirigia el programa *L'hora del pati*. Els devia agradar, perquè l'Om em va trucar per seguir a la seva tertúlia. RAC1 era llavors una olla. Molt ben controlada per l'Eugeni Sallent, el director de la casa, però una olla. Tots eren joves, tots experimentaven, tots estaven inflamats per la gran il·lusió de fer una cosa nova, una ràdio començada de zero. *L'hora del pati* no podia tenir un nom més ben trobat.

En mig, jo i en Manuel Trallero, el meu company de tertúlies, érem uns vells que encara ara no m'explico com hi érem acceptats. L'Om connectava amb la Tati-mòbil. La Tati, la Tatiana Sisquella, cada matí s'enfilava a un cotxe de l'emissora i es desplaçava a qualsevol punt on la notícia tingués lloc. Parlo de quan, segons un dia em va explicar la Cristina Puig, una altra periodista formada a la casa, els del RAC1 anaven pel país i la gent es pensava que eren del RACC, el Reial Automòbil Club de Catalunya, i que havien arribat per arreglar-los la roda o carregar-los la bateria. Al cap de dos o tres estius, en Rufas no hi va ser i la Tatiana Sisquella, a la qual no havia vist mai la cara, va fer el seu paper. Així vaig conèixer la periodista joveníssima, trem-

micròfon. Com que cada vegada m'oblidava el barret, ella em perseguia fins a la porta:

ANT
2014

ANTHONY GARNER

pada i rigorosa que com tots en aquella casa, a base de treballar molt, han situat RAC 1 en el lideratge de la radiodifusió catalana. La periodista, la Tatiana, que dijous passat vam saber que s'havia mort. Això són coses que no haurien de poder ser.

La Tatiana va ser fitxada per Catalunya Ràdio per presentar el programa de cada tarda. Ens saludàvem els dilluns, quan jo sortia de *L'Oracle* d'en Xavier Graset i ella es feia la mestressa del

Manel, vols dir que no et deixes res?

L'última vegada que la vaig veure va ser a l'Hispania d'Arenys de Mar, a final de novembre. Ella, amb tota la família, hi celebrava l'aniversari del seu marit, en Joan Maria Pou, un altre que ha fet gran RAC1. Els efectes de la quimioteràpia eren visibles. Anava sense perruca, amb el cap descobert. "Estic més bé, aviat tornaré a la ràdio i et tornaré a perseguir amb el barret."

Francesc Homs, titular del Departament de la Presidència, que va encarregar els estudis, en una roda de premsa ■ R.G. / ACN

31.000 euros per dos informes sobre la pluralitat dels mitjans

I. Vila
BARCELONA

El govern va pagar 31.000 euros per dos informes sobre la cobertura periodística de la política catalana en què es cataloga els opinadors com a "sobiranistes", "espanyolistes", "federalistes" i "sense identificar", tot i que els apel·latius no

están assignats en cap cas a noms concrets, sinó a percentatges sobre el total d'analistes estudiats.

Els treballs, encarregats a la Facultat de Comunicació Blanquerna, es titulen *El tractament periodístic de la política catalana en els mitjans nacionals, espanyols i internacionals*. De la Diada de

2012 a les eleccions al Parlament i *El pluralisme i equilibri en la cobertura de la política catalana en els mitjans nacionals, espanyols i internacionals*. De la Diada de 2012 a les eleccions al Parlament. El primer va costar 16.000 euros i el segon, 15.000, segons *El Mundo*. El govern els va definir ahir, en

un comunicat, com a "estudis acadèmics" per tenir una "fotografia general" i poder "valorar de manera objectiva les acusacions recurrents que rep l'espai de comunicació català de falta de pluralisme i pensament únic, i poder-lo comparar amb l'espai de comunicació espanyol i internacional". ■

Els treballadors de TV3 ahir a la plaça Sant Jaume. COMITÈ EMPRESA TVC

350 treballadors de TV3 es manifesten el primer dia de vaga

J.C.

Uns 350 treballadors de TV3 es van concentrar ahir davant del Palau de la Generalitat durant la primera jornada de vaga de les sis convocades per protestar contra les noves retallades salarials que els proposa la direcció de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA). Segons informaven ahir fonts sindicals de l'empresa, els sindicats han assegurat que el 90% dels treballadors de TV3 del torn de matí van seguir la convocatòria de vaga, que va finalitzar a les 20.00 hores. La direcció de la CCMA, per la seva banda, explicava que la vaga de 12 hores que els treballadors de TV3 havien començat a les 8.00 hores va transcórrer amb normalitat durant el matí.

Aquesta aturada parcial va ser la primera de les sis aturades alternes que els treballadors portaran a terme des d'ahir fins al 20 de

febrer, tal com van decidir en la votació celebrada la setmana passada.

A les 13.00 hores el grup de manifestants reclamaven a la plaça Sant Jaume de Barcelona respecte cap als mitjans públics. "Defensem els mitjans de comunicació públics", insistien els que s'hi van concentrar. Un representant del comitè d'empresa va llegir un comunicat que denunciava que se'ls hagi esgotat el conveni abans de tancar les negociacions laborals amb la direcció. "Els nostres directius han esgotat els terminis per a la negociació i ens han deixat sense conveni", afirmava el text.

Una comissió formada per set persones va entrar a la seu de la Generalitat i va lliurar el text perquè arribés a mans del president Artur Mas. Fonts de la direcció van assegurar a l'agència Efe: "Hi ha voluntat de negociar, però hem de mantenir els terminis dins de la legalitat". ■

> STANLEY HUETTE UYS

Azote de la prensa contra el 'apartheid'

Tal era su prestigio que sus compañeros le llamaban «príncipe de los periodistas»

PAVEL RAMÍREZ

En la Sudáfrica del *apartheid* uno de los pilares de la lucha por los derechos raciales fue el sistema mediático, que logró ejercer una gran influencia en la opinión pública a pesar de la censura. Uno de los más críticos con el régimen fue el periodista Stanley Uys, a quien sus colegas entronizaron como «príncipe de los periodistas», fallecido el pasado 11 de enero a los 91 años.

La incesante denuncia de las desigualdades en su país le granjeó a Uys enemigos en las más altas esferas, como el ministro Ben Schoeman, quien dijo de él que era «probablemente el mentiroso con menos escrúpulos de Sudáfrica», al tiempo que lo tildó de «traidor confeso». Sin embargo, estas acusaciones no hicieron sino consagrarlo como uno de los opositores más feroces de la revolución racista de los *afrikaner*.

Descendiente de colonos europeos, pronto se desligó de sus orígenes, llegando a romper con su padre y sus hermanos al considerar que no tenía demasiado en común con el estricto calvinismo que defendía su familia. Más determinantes en su pensamiento y en su trayectoria fueron las ideas del escritor irlandés George Bernard Shaw, a quien Uys descubrió a los 16 años y quien, probablemente, marcó la vocación periodística del sudafricano.

En 1941 comenzó su carrera como redactor en el *Rand Daily Mail* y como editor en la revista *Libertas*. Su trabajo le valió para hacerse un hueco como crítico teatral en el *Sunday Times* de Johannesburgo. Sin embargo, sus opiniones artísticas nunca gozaron de gran aceptación, por lo que decidió reinventarse en el periodismo político. La entrada de Uys en el rotativo de cabecera de la capital se produjo en un momento

en el que el semanal se había convertido en el periódico más importante de Sudáfrica tras la llegada del editor Joel Morvis. Esta circunstancia favoreció un mayor eco de sus ideas antirracistas.

Tuvo especial relevancia la publicación de las conversaciones privadas del entonces primer ministro, Hendrik Verwoerd, que lo involucraban en la expulsión de las pocas personas de raza negra que quedaban en las listas de electores. Pero Uys no sólo fue el azote del Gobierno, sino también de la oposición, llegando a emprender junto a su editor una auténtica campaña contra el Partido Unido de Sudáfrica.

En su incesante denuncia de las desigualdades llegaría a firmar una declaración contra el *apartheid*, enemistándose así con sus colegas de profesión de raza blanca. A pesar de ello, cuando Verwoerd fue asesinado en 1966, Uys declaró sentirse «triste periodísticamente por haberlo perdido».

La reputación adquirida por Uys en el *Sunday Times* le permitió colaborar con una infinidad de medios extranjeros, como la agencia *Press Trust* de la India, *The Observer*, *The Guardian* y diversas emisoras de radio de todo el globo. Además, fue uno de los pocos periodistas que entrevistó a Nelson Mandela tanto antes como después de su encarcelamiento.

En los años 80 se mudó a Londres, donde sus opiniones acerca de la crisis sudafricana tuvieron aún mayor repercusión y le permitieron convertirse en tertuliano habitual en la BBC. Desde Londres, Uys continuó con sus implacables críticas hacia el Gobierno sudafricano incluso después del fin del *apartheid*. Por su constante lucha a favor de la justicia y la igualdad, James Sanders lo describió como «una leyenda entre los periodistas en Sudáfrica».

Stanley Huette Uys, periodista, nació en Holy Country (Sudáfrica) el 27 de abril de 1922 y murió en Londres el 11 de enero de 2014.

Cuca Mascort (1957-2014)

Activa periodista y política

► Muy activa en la vida social gerundense, Mascort fue colaboradora de ABC

Solo una enfermedad devastadora como el cáncer puso freno al carácter activo y emprendedor de Maria Antònia Mascort Boixeda, conocida por sus allegados como Cuca. Periodista y política, muy conocida en la vida social gerundense, falleció el pasado domingo a la edad de 56 años.

Nacida en Barcelona el 15 de sep-

tiembre de 1957, Mascort se licenció en Ciencias de la Información, trabajó en diversos medios de comunicación, entre ellos Europa Press, «El Correo Catalán», «Avui», «El País» y ABC. Fue jefa de comunicación de Antena 3 TV en Cataluña y adjunta a la gerencia de Madrid del grupo Antena 3. En 2001 fundó la revista turística «Top Girona», que actualmente dirige y que se publica trimestralmente en tres idiomas.

En las elecciones municipales de 2011 formó parte de las listas del PP por Girona y desde entonces ocupaba el cargo de concejal. Dentro del partido fue coordinadora de forma-

Maria Antònia Mascort Boixeda nació el 15 de septiembre de 1957 en Barcelona y ha muerto el 9 de febrero de 2014 en Girona. Era concejal de la capital gerundense por el Partido Popular y tenía una extensa carrera como periodista. Fue miembro de la pequeña y mediana empresa de Girona y fundadora de la conocida revista turística Top Girona.

ción en Girona y secretaria de Turismo, además de miembro de la ejecutiva del PPC desde 2012. Formaba parte del comité ejecutivo de la pequeña y mediana empresa (Pyme) de Girona y fue vicepresidenta del Consejo Comarcal del Gironès.

MARÍA JESÚS CAÑIZARES

El Govern va encarregar informes sobre el tracte periodístic del procés català

BARCELONA Redacció

El Govern, a través de la secretaria de Comunicació, va encarregar a la facultat de Comunicació Blanquerna de la Universitat Ramon Llull dos informes sobre el tractament periodístic de la política catalana i la seva pluralitat en els mitjans de comunicació entre l'Onze de Setembre del 2012 i les eleccions al Parlament de novembre del mateix any. Un, titu-

lat *El tractament periodístic de la política catalana als mitjans nacionals, espanyols i internacionals*, va costar 16.000 euros, i un altre, amb el títol *El pluralisme i equilibri en la cobertura de la política catalana als mitjans nacionals, espanyols i internacionals*, en va costar 15.000, i tots dos analitzen el tractament mediàtic del procés català i cataloguen les informacions i articles estudiats com a sobiranistes, espanyolistes,

federalistes i sense identificar.

La classificació, i els informes en general, permet arribar a la conclusió, segons una nota feta pública ahir per la mateixa secretaria de Comunicació, que "les acusacions de manca de pluralisme i pensament únic que habitualment s'adrecen a l'espai de comunicació català són infundades i no s'ajusten a la realitat dels fets" i que "l'espai de comunicació català analitzat presenta un

grau més gran de pluralitat" en relació a l'espanyol i a l'internacional. El comunicat de la secretaria de Comunicació, dependent del Departament de Presidència, precisa també que "en cap cas no hi ha referències a periodistes concrets ni valoracions sobre mitjans de comunicació de manera individualitzada".

Però les explicacions no van agradar ni al PP ni a C's. La presidenta del PP a Catalunya, Alicia Sánchez-Camacho, va anunciar que demanarà explicacions al conseller de Presidència, Francesc Homs, en la sessió de control del ple del Parlament d'aquesta setmana i que si no són satisfactòries en reclamarà fins i

tot la compareixença. "És aquest el model de democràcia que ens espera en una Catalunya independent?", es va preguntar, convençuda que "aquestes polítiques només demostren que es vol controlar els mitjans". El portaveu de C's, Matías Alonso, va considerar, per la seva part, que els informes no van enlloc i va expressar la seva preocupació perquè "es vulgui controlar els periodistes" i per com es gasten els diners públics. Lluís Corominas, de CiU, va defensar, en canvi, l'actuació del Govern i la va contraposar a la d'altres èpoques, en al·lusió al tripartit, "quan es feien informes sobre tendències ideològiques de determinats periodistes".●

LA GALERIA

Jordi
Grau

Dues dones periodistes

Si dijous ens vam assabentar amb ràbia i dolor de la mort d'una periodista jove, Tatiana Sisquella, aquest cap de setmana ha estat luctuós per a la gent del món de la comunicació a les comarques gironines. Són dos casos ben diferents. Divendres va morir Maria Alonso, als 98 anys. Diumenge al vespre la companya i amiga Cuca Mascort, als 56 anys d'edat després d'un càncer que se l'ha emportat en molt pocs mesos. Maria Alonso va tenir una vida llarga i molt complicada en la seva joventut, ja que, filla de pare militar, va ser empresonada durant la guerra. Potser per això es va abocar a la Secció Femenina de la Falange. Aquest és un altre tema. Però va ser una de les primeres dones que van treballar en l'ensenyament i també va tenir una llarga carrera periodística al diari *Los Sitios* de Girona. Casada amb Marià Oliver, llavors censor i també crític d'art, signava amb un pseudònim, *Cierzo*, potser per allò que era l'única do-

Maria Alonso va ser una avançada al seu temps. Cuca Mascort, de llarga trajectòria periodística, va impulsar el 'Top Girona'

na i escrivia bé i d'una manera valenta i avançada. Va substituir mossèn Bolós en una columna que ella va batejar com a *Alminar* que va sobreviure a la seva jubilació signada per Fèlix Bouso Mares. Va ser una pionera.

Cuca Mascort era regidora independent pel PP a la ciutat de Girona. Però jo la vaig conèixer i tractar durant molts d'anys com el que era, una periodista. Dona emprendedora, tossuda, sempre amb un somriure als llavis, tenia una llarga trajectòria professional. Des del 2000 s'havia abocat al seu projecte, *Top Girona*, una revista trimestral dedicada al món del turisme i de la qual era editora i directora. Abans havia publicat a *El Periódico*, *El Noticiero Universal*, *Lecturas*, *ABC* i va treballar un any al diari *Avui*. També va portar una secció al *Filiprim* de TV3. Havia estat cap de premsa i relacions públiques de Duran i Lleida i d'Antena 3 TV. La recordo amb el somriure als llavis en l'última entrega de les Mosques de la Informació del Col·legi de Periodistes, quan vaig fer una menció de la seva revista i la seva feina. Sé que li va agradar. El que no sabia era que li acabaven de diagnosticar la malaltia i que just poc després començava un tractament que, desgraciadament, no ha servit per a res. La Cuca era una lluitadora, ferma i pencaire. Però sobretot era una persona que es feia estimar. Descansin en pau aquestes dues periodistes, de dues èpoques diferents, però que van fer molta feina.

HOJEANDO/ZAPEANDO

Mecenas en periodismo investigativo

VÍCTOR DE LA SERNA

El relevo a la cabeza de *The New York Times* no es de ahora, sino de 2011, pero el que entonces dejó de ser director del mejor periódico del mundo vuelve hoy a ser noticia, y casi tanto como entonces. Después de 30 años en el *Times*, **Bill Keller** se marcha, y lo hace para dirigir lo que en España sería una entelequia: una suerte de ONG periodística, o –dicho de otro modo– un medio de comunicación financiado exclusivamente por un mecenas. Es la plasmación –no la primera, pero sí la más sonada– de esa idea entre esperanzada y desesperanzada, según se mire, de que el periodismo serio, en esta era en la que los medios han perdido su base financiera-publicitaria, solamente será posible a través de fundaciones y organismos similares, en todo caso sin afán de lucro.

Keller, que ha sido columnista del *Times* desde que terminó su etapa de ocho años a la cabeza de su redacción, dirigirá *The Marshall Project*, que acaba de ser creado por **Neil Barsky**, un ex periodista que, aparentemente, ha hecho dinero en su segunda carrera como *money manager* en Wall Street. Su campo informativo es tan definido como explosivo: la Justicia penal en EEUU.

Barsky lo ha explicado así: «Desde mi nacimiento he sabido que el sistema de justicia penal de Estados Unidos es extrañamente horrible y misteriosamente tolerado. El principal motivo es que lleva tanto tiempo así que ya ni lo discutimos».

Pues Keller, a los 65 años, se une a Barsky para empezar a hurgar en un mundo que conocemos tanto por las películas y en el que, efectivamente, pasan muchas cosas extrañas. Un asunto sin duda apasionante para un periodista, pero que en la era de los medios informativos capitidisminuidos es de los que se quedan al final de las listas de prioridades: un asunto ingrato, en el que un reportero investigativo puede estarse meses trabajando sin poder publicar absolutamente nada.

¿Es ésa de verdad la única salida para la investigación periodística? ¿Sobrevivirá ésta en los medios comerciales, en los que no pueden contar con un señor Barsky a fin de mes? Veremos. Algunos opinan que, sin duda, era sobre todo una gran salida para Keller. Éste, buen reportero, premio Pulitzer como corresponsal en Moscú, se metió en mil pantanos con sus opiniones a veces estrafalarias en cuanto se pasó al columnismo, como le sucediese a uno de sus ilustres predecesores, **A.M. Rosenthal**. Descalificó a Twitter, se metió con **Glenn Greenwald** y acababa de fustigar a una señora que está narrando en las redes sociales su lucha contra el cáncer...

Lo que el informe de periodistas esconde

LA GENERALITAT considera que encargar un informe para conocer qué opinan los articulistas de los medios catalanes, nacionales e internacionales no supone llevar a cabo ningún tipo de clasificación. Lo afirma sin rubor, pese a que el mismo informe recoge los porcentajes de articulistas que abrazan, a criterio de quienes han confeccionado el estudio, la ideología «federalista» o «soberanista». Y que, tras anotar quienes no pueden ubicar en uno u otro lado, dejan por entendido el tanto por ciento de quienes encajarían bajo el hipotético paraguas de «españolistas».

Negar la mayor sorprende sobre todo porque hay dinero público en juego, 31.000 euros repartidos entre dos estudios sobre la materia, y porque

puestos a elaborar informes, aunque éstos no recojan en sus conclusiones los nombres y apellidos de los periodistas analizados ni relacionen cabezas con ideologías, es evidente que un documento tipo Excel o anotaciones pormenorizadas sobre todos ellos están en la base de la elaboración de los controvertidos estudios.

El encargo de los informes no ha pasado por alto a la oposición, que ha pedido que el Govern dé explicaciones en el Parlament de los detalles de su elaboración. Y no ha sido uno sino varios partidos los que han coincidido en recordar que el Govern de Artur Mas tiene una peligrosa fijación por preparar ficheros de adhesiones, por poner etiquetas, por separar entre buenos y malos. Otra manera de decirlo: por clasificar.

El Govern va encarregar dos informes sobre el tractament periodístic

BARCELONA | EFE/DdG

■ La Secretaria de Comunicació del Departament de Presidència de la Generalitat va encarregar dos informes sobre el tractament periodístic de la política catalana i la seva pluralitat en els mitjans de comunicació entre la Diada del 2012 i les últimes eleccions catalanes.

Així ho va comunicar el Departament de Presidència per sortir al pas d'una informació que publicava ahir el diari *El Mundo*, segons la qual el Govern hauria encarregat un informe per valorar el tractament mediàtic del procés sobiranista, en el qual es va poder avaluar la tendència ideològica dels

opinadors catalans, estatals i internacionals i la seva «adscripció» entre «sobiranistes», «espanyolistes», «federalistes» i «sense identificar». La Direcció General de Comunicació de la Generalitat ha emès un comunicat de sis punts en el qual, en primer lloc, afirma que és «rotundament fals que el president de la Generalitat, Artur Mas, hagi encarregat cap informe per avaluar la ideologia dels periodistes». També la Generalitat ha volgut deixar clar que «en cap cas hi ha referències a periodistes concrets ni valoracions sobre mitjans de comunicació de manera individualitzada».

Telecinco guanya una batalla legal a Pepe Navarro

BARCELONA Redacció

El Tribunal Suprem ha sentenciat que Telecinco no va vulnerar el dret a la intimitat del periodista Pepe Navarro per l'emissió d'unes imatges del presentador després del robatori sofert al seu domicili en els programes *Aquí hay tomate* (2005) i *El buscador* (2006). L'Alt Tribunal ratifica així el que en el seu moment van sentenciar l'Audiència Provincial de Madrid i el jutjat de primera instància que va instruir el cas.

Igual com en les dues instàncies anteriors, el Suprem ha desestimat la indemnització econòmica de 150.000 euros que Pepe Navarro reclamava a la cadena. La sentència defensa que els dos programes van informar "d'un fet cert i reconegut, tenint la notícia una rellevància pública en tractar-se no només d'un esdeveniment que afecta un personatge públic i conegut, sinó pel fet de ser un robatori un succés que afecta la seguretat ciutadana i de preocupació social". En la mateixa línia que el jutjat de primera instància i també, posteriorment, l'Audiència Provincial de Madrid, el Tribunal Suprem ratifica en el seu escrit que en el cas analitzat ha de prevaler el dret a la informació.●

PERIODISMO

El fundador de eBay lanza el medio 'The intercept'

EL PAÍS, Madrid

Ya está aquí *The intercept*, el periódico del fundador de eBay, Pierre Omidyar, con el que pretende "reimaginar el periodismo en la era digital".

Las primeras informaciones publicadas en su estreno, el lunes 10 de febrero, se refieren a la NSA, la agencia de seguridad norteamericana, no en vano los editores del periódico digital son Glenn Greenwald —excolumnista de *The Guardian*— y Laura Poitras, que se entrevistaron con Edward Snowden en Hong Kong, y Jeremy Scahill, especializado en cubrir conflictos armados.

La empresa editora, First Look Media (FLM), es propiedad del millonario Omidyar quien, tras fundar eBay, se retiró a Hawái, donde creó en 2010 *Honolulu Civil Beat*. Hace unos meses fichó a Greenwald y a los otros periodistas para trabajar en un nuevo medio de investigación. FLM dice que *The intercept* es la primera de sus tres publicaciones proyectadas.

ANIMACIÓ

Acord entre Planeta Junior i Dreamworks

Planetea Junior i Dreamworks Animations han firmat un acord de televisió a llarg termini per a Itàlia, l'Estat espanyol, Portugal, Grècia i Turquia. Aquest acord inclou més de 1.100 programes de mitja hora i consta d'un paquet de sèries d'animació per part de l'estudi que ha creat franquícies com ara *Shrek*, *Madagascar* i *Kung Fu Panda*. L'acord inclou sèries de televisió inspirades per les futures pel·lícules de Dreamworks, incloent-hi entre altres la sèrie *Turbo Fast*. ■ REDACCIÓ

● **Twitter certifica a la española ADTZ para sus soluciones de publicidad**

La compañía española ADTZ ha sido certificada por Twitter para operar con sus sistemas de publicidad. El objetivo es facilitar a los clientes la creación, gestión y optimización de sus campañas publicitarias en Twitter. Esta empresa española, que contaba ya con la misma certificación para Facebook, amplía sus soluciones de publicidad en redes sociales y apunta a la consolidación de su liderazgo en el sector.

Donen d'alta la dona del periodista agredida

| MADRID | La dona del periodista Paco González va rebre ahir l'alta hospitalària al millorar de les ferides que va patir dimecres passat quan ella i la seua filla van ser agredides per una dona.

INTERNET

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Col·legi de Periodistes de Catalunya

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
11/02/14	El VII Premi Mila de Periodisme per a la Igualtat de Gènere rep 17 treballs periodístics / Meslleida	40	1
11/02/14	Sentit homenatge de Girona a la regidora Cuca Mascort / El Punt Avui	41	2

Periodisme i Mitjans de comunicació

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
11/02/14	Corresponsals vs enviats especials / Media.cat - Observatori crític dels mitjans	44	3

Col·legi de Periodistes de Catalunya

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

El VII Premi Mila de Periodisme per a la Igualtat de Gènere rep 17 treballs periodístics

Dimarts, 11 de febrer de 2014

La regidora de Drets Civils, Cooperació i Igualtat, M. Rosa Ball , i el president del Col·legi de Periodistes-Demarcació de Lleida, Josep Lluís Cadena , han fet aquest matí l'acte d'obertura dels treballs presentats al VII Premi Mila de Periodisme per a la Igualtat de Gènere a Lleida. En aquesta setena edició, s'han presentat 17 treballs, 6 més que en l'anterior convocatòria. Destaca l'augment en la categoria de mitjans digitals, amb 5 treballs presentats, i també n'hi ha 5 en la d'audiovisual i 7 en la de premsa escrita. En canvi, la categoria de fotoperiodisme ha quedat deserta. En l'acte d'obertura, que s'ha fet al Casal de la Dona , també s'ha constituït el Jurat, que es reunirà a principis de març. El jurat estarà presidit per M. Rosa Ball i format per Josep Lluís Cadena, una periodista lleidatana designada per Col·legi de Periodistes, una representant del Consell Municipal de les Dones, una periodista en representació de l'Associació de Dones Periodistes de Catalunya, una periodista guardonada en edicions anteriors i una tècnica de la Regidoria de Drets Civils, Cooperació i Igualtat de l'Ajuntament de Lleida. Aquest premi, convocat conjuntament per la Regidoria Drets Civils, Cooperació i Igualtat de l'Ajuntament de Lleida i el Col·legi de Periodistes de Catalunya-Demarcació de Lleida, té com a objectiu reconèixer aquells treballs periodístics que es distingeixen per fomentar les polítiques de promoció de les dones en tots els àmbits. La convocatòria d'aquest premi periodístic forma part de la implementació del II Pla Municipal de Polítiques d'Igualtat de Gènere a Lleida 2011-2014, tot i que la iniciativa parteix del pla anterior. Està obert a tots els treballs publicats durant l'any 2013 en els mitjans de comunicació locals i d'àmbit català i estatal amb presència a Lleida, que difonguin experiències per a la igualtat de gènere en les categories de premsa escrita, audiovisual, fotoperiodisme i mitjans digitals, i està dotat amb 1.500 € en cada categoria. Aquest matí, a més, s'ha fet l'obertura dels projectes de recerca que opten a la IX Beca Cristina de Pizan, dotada amb 3.000 €. Aquesta beca, a la qual s'han presentat 5 treballs, té com a objectiu incentivar la recerca en l'àmbit de la igualtat de gènere i d'oportunitats entre dones i homes. El lliurament del VII Premi Mila de Periodisme per a la Igualtat de Gènere a Lleida i de la IX Beca de recerca Cristina de Pizan, es farà al Saló de Plens de la Paeria, el dia 13 de març, en el marc de la commemoració del 8 de Març, Dia Internacional de les Dones. Informació i fotografia: Ajuntament de Lleida

Sentit homenatge de Girona a la regidora Cuca Mascort

Dimarts, 11 de febrer de 2014

La periodista i regidora del PP a Girona Cuca Mascort va morir diumenge víctima d'un càncer a l'edat de 56 anys. Aquest fet luctuós va provocar que l'Ajuntament de Girona suspengués el ple ordinari que estava previst per ahir i organitzés un acte institucional de condol per homenatjar aquesta regidora del consistori gironí, amb un saló de plens atapeït de gent i amb moltes autoritats polítiques i civils entre el públic. Al migdia, l'Ajuntament de Girona va obrir a l'entrada del saló de plens un llibre de condolences que van inaugurar l'alcalde, Carles Puigdemont, i la portaveu del Partit Popular, Concepció Veray. La resta de regidors van anar passant per aquest punt al llarg de tot el dia, així com els ciutadans que van voler deixar el seu record per aquesta periodista que des del 2011 també exercia com a regidora del PP, amb qui s'havia presentat de número 2 de la llista com a independent. Mascort va néixer a Barcelona el 15 de setembre del 1957, per bé que una part de la seva família era empordanesa. Estava casada i tenia una filla. La cerimònia se celebrarà demà, dimecres, a les dotze del migdia a les instal·lacions del tanatori de Girona, al davant del cementiri vell de la capital gironina.

Un homenatge emotiu L'Ajuntament de Girona en ple va retre homenatge ahir al vespre a la regidora i periodista en un acte senzill però emotiu i carregat de sentiment. Amb la presència del seu marit, Josep Lluís Banús, i la seva filla, la institució va lloar la tasca pública feta per Mascort en aquests dos anys i mig com a regidora. L'alcalde de Girona va argumentar la suspensió del ple previst per respecte a la Cuca Mascort i la seva família, així com al seu grup del Partit Popular. Puigdemont va enaltir el seu comportament lleial i honest al llarg d'aquest mandat. L'alcalde va fer el parlament en nom de tots els regidors del ple, i va definir Cuca Mascort com una persona propera, oberta i empàtica, i hi va afegir de caràcter fort i treballadora. Va reconèixer la seva voluntat de servei responent a totes les trucades fins que no va poder més i va afirmar: Avui ens falta algú amb qui comptàvem, ja fos per coincidir-hi o per discrepar-hi des del diàleg. Després del parlament es va fer un sentit minut de silenci que va acabar amb un llarg aplaudiment i amb l'alcalde Puigdemont i la portaveu del PP, Concepció Veray, entregant amb una emoció latent unes roses al marit i la filla de Mascort.

Prolífica carrera Cuca Mascort va estudiar a Barcelona i es va llicenciar el 1980 en ciències de la informació a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB). Va col·laborar en múltiples mitjans, com ara El Periódico, El Noticiero Universal, Lecturas, Garbo, Dunia, entre d'altres, i va treballar durant un any com a redactora de cultura i espectacles per al diari Avui (1983-1984), així com El Correo Catalán, el programa de TV3 Filiprim, El País, ABC i Ràdio Miramar. A més, entre el 1989 i el 1990 va ser cap de premsa de relacions públiques de Josep Antoni Duran i Lleida a Unió Democràtica i, més tard, cap de premsa a Catalunya i adjunta a la gerència de Comunicació de Madrid entre el 1990 i el 1992.

50 revistes de Topgirona' L'any 2001 fundava i dirigia la revista trimestral Topgirona, que s'edita en tres llengües i difon els encants turístics i els personatges més destacats de la demarcació i la Costa Brava; precisament al mes de desembre se'n va editar el número

50. A més, era membre del comitè executiu de Pimec Girona des del 2008 i va ser vicepresidenta del Consell Comarcal del Gironès prop d'un any, on ara era consellera portaveu del PP. Per tot plegat, Narcís Genís, president del Col·legi de Periodistes a Girona, lloava la figura de Mascort i assegurava: El periodisme gironí perd un actiu important, una professional que ens deixa en la plenitud de la seva vida. Una dona amb empena, emprenedora quan gairebé ningú parlava d'emprenedoria. A més, reconeixia el seu compromís amb el col·lectiu i la vitalitat per donar sempre consells i suggeriments.

Periodisme i Mitjans de comunicació

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Corresponsals vs enviats especials

Dimarts, 11 de febrer de 2014

La setmana passada la televisió pública flamenca (VRT) feia pública la seva decisió de tancar les corresponsalies de Washington i Pequín, argumentant que així podrien invertir més pressupost en enviats especials. La mesura forma part dun pla per ampliar la cobertura de notícies internacionals, lobjectiu del qual és, diuen, fer més mòbil, variada i equilibrada la cobertura de notícies, posant més atenció als racons més marginats informativament parlant, com el Nord dEuropa o lAmèrica Llatina. Expliquen que VRT vol ser capaç de reaccionar al que passa al món duna manera més flexible, enviant els periodistes al lloc de la notícia. Així, si al Cairo les protestes sencenen, la televisió pública flamenca shi quedarà durant més temps i si la pressió creix a Rússia, els serveis informatius de VRT shi podran quedar més temps. A priori i escoltant-ne els arguments, sembla una decisió encertada. En un món que navega a tota vela i gira amb forta inèrcia, els mitjans de comunicació han de ser molt àgils i ràpids per atrapar cada moviment i poder-lo explicar. Conscients que és impossible ser a tothora a tot arreu, televisions, ràdios, i diaris digitals o en paper- lluiten per abraçar la màxima informació possible, vingui dallà on vingui. És evident que molt sovint no hi ha prou mitjans per aconseguir una cobertura completa i els esforços de la secció dinternacional, fins ara majoritàriament corresponsals, es destinen a aquells llocs que protagonitzen les notícies que més poden interessar al país dorigen del mitjà, que no vol dir que siguin els que generen més quantitat de notícies o fets més transcendents. Així, sovint trobem acumulats els corresponsals dels mitjans catalans a Brussel·les, als Estats Units sigui Washington o Nova York-, a París, a Londres i a Madrid. I a mida que saprimen els pressupostos, es van retallant les fonts dinformació . El 2012, TV3, probablement un dels mitjans catalans amb més pressupost, va eliminar la corresponsalia dAmèrica Llatina i la dÀfrica del Nord. A canvi, les notícies daquests dos països sescriuen des de Sant Joan Despí, amb imatges cedides o comprades i només en cas que es produeixi algun fet excepcional, shi envien periodistes. Duna banda, és cert que mantenir una petita oficina a lestranger té un preu diferent al denviar-hi un periodista de tant en tant; però, de laltra, el valor que aporta un equip desplaçat de forma permanent per reduït que sigui- és impossible daconseguir des de casa. Les històries que obren les finestres que ens acosten realment a laltra banda del món són les que estan escrites des de la proximitat del veí i amb el coneixement inigualable que sobté de la vida quotidiana. Per molt bé que preparem un viatge, per moltes guies que comprem i molta història que llegim, mai entrarem a les entranyes dun país, duna cultura, duna societat. Caldrà viure-hi del matí a la nit per fer-nos totes les preguntes possibles i anar-ne trobant les respostes a poc a poc, amb la profunditat que només brolla dhores, dies, mesos i anys trepitjant els mateixos carrers. I, per tant, si volem explicar què passa al món, caldrà invertir-hi mitjans per fer-ho bé, amb precisió i proximitat. I més enllà de tenir loportunitat de viure els fets o les seves conseqüències en primera persona, sense haver de passar els filtres dagències de premsa internacionals o cadenes de notícies situades a les

perspectives informatives d'Orient o bé d'Occident, sovint oblidem que disposar duns mitjans de comunicació públics amb capacitat per explicar el món també és una qüestió destat. Si més no, de les estructures destat que tot sovint inunden alguns discursos polítics. Per avançar del Nation-building la creació i reforç dels trets identitaris dun territori- cap a l State-building la construcció de lestat-, no sha d'oblidar que els mitjans de comunicació reforcen i són alhora la carta de presentació dun territori: una societat informada requerirà més informació, transparència i rendiment de comptes. Per contra, assumir com a font habitual el filtre dels teletips, mantindrà una societat adormida en la multiplicitat de canals dinformació. En qualsevol cas, vulguem o no estructures destat pròpies, hem de reclamar una informació acurada, profunda i analista, que ens faci millor coneixedors del món que compartim i, així, també, més lliures. La setmana passada la televisió pública flamenca (VRT) feia pública la seva decisió de tancar les corresponsalies de Washington i Pequín, argumentant que així podrien invertir més pressupost en enviats especials. La mesura forma part dun pla per ampliar la cobertura de notícies internacionals, l'objectiu del qual és, diuen, fer més mòbil, variada i equilibrada la cobertura de notícies, posant més atenció als racons més marginats informativament parlant, com el Nord d'Europa o l'Amèrica Llatina. Expliquen que VRT vol ser capaç de reaccionar al que passa al món duna manera més flexible, enviant els periodistes al lloc de la notícia. Així, si al Cairo les protestes sencenen, la televisió pública flamenca shi quedarà durant més temps i si la pressió creix a Rússia, els serveis informatius de VRT shi podran quedar més temps. A priori i escoltant-ne els arguments, sembla una decisió encertada. En un món que navega a tota vela i gira amb forta inèrcia, els mitjans de comunicació han de ser molt àgils i ràpids per atrapar cada moviment i poder-lo explicar. Conscients que és impossible ser a tothora a tot arreu, televisions, ràdios, i diaris digitals o en paper- lluiten per abraçar la màxima informació possible, vingui dallà on vingui. És evident que molt sovint no hi ha prou mitjans per aconseguir una cobertura completa i els esforços de la secció dinternacional, fins ara majoritàriament corresponsals, es destinen a aquells llocs que protagonitzen les notícies que més poden interessar al país d'origen del mitjà, que no vol dir que siguin els que generen més quantitat de notícies o fets més transcendents. Així, sovint trobem acumulats els corresponsals dels mitjans catalans a Brussel·les, als Estats Units sigui Washington o Nova York-, a París, a Londres i a Madrid. I a mida que es saprimen els pressupostos, es van retallant les fonts dinformació. El 2012, TV3, probablement un dels mitjans catalans amb més pressupost, va eliminar la corresponsalia d'Amèrica Llatina i la d'Àfrica del Nord. A canvi, les notícies daquests dos països s'escriuen des de Sant Joan Despí, amb imatges cedides o comprades i només en cas que es produeixi algun fet excepcional, shi envien periodistes. Duna banda, és cert que mantenir una petita oficina a lestranger té un preu diferent al d'enviar-hi un periodista de tant en tant; però, de l'altra, el valor que aporta un equip desplaçat de forma permanent per reduït que sigui- és impossible daconseguir des de casa. Les històries que obren les finestres que ens acosten realment a l'altra banda del món són les que estan escrites des de la proximitat del veí i amb el coneixement inigualable que sobté de la vida quotidiana. Per molt bé que preparem un viatge, per moltes guies que comprem i molta història que llegim, mai entrarem a les entranyes dun país, duna cultura, duna societat. Caldrà viure-hi del matí a la nit per fer-nos totes les preguntes possibles i anar-ne trobant les respostes a poc a poc, amb la profunditat que

només brolla dhores, dies, mesos i anys trepitjant els mateixos carrers. I, per tant, si volem explicar què passa al món, caldrà invertir-hi mitjans per fer-ho bé, amb precisió i proximitat. I més enllà de tenir loportunitat de viure els fets o les seves conseqüències en primera persona, sense haver de passar els filtres dagències de premsa internacionals o cadenes de notícies situades a les perspectives informatives dOrient o bé dOccident, sovint oblidem que disposar duns mitjans de comunicació públics amb capacitat per explicar el món també és una qüestió destat. Si més no, de les estructures destat que tot sovint inunden alguns discursos polítics. Per avançar del Nation-building la creació i reforç dels trets identitaris dun territori- cap a l State-bui